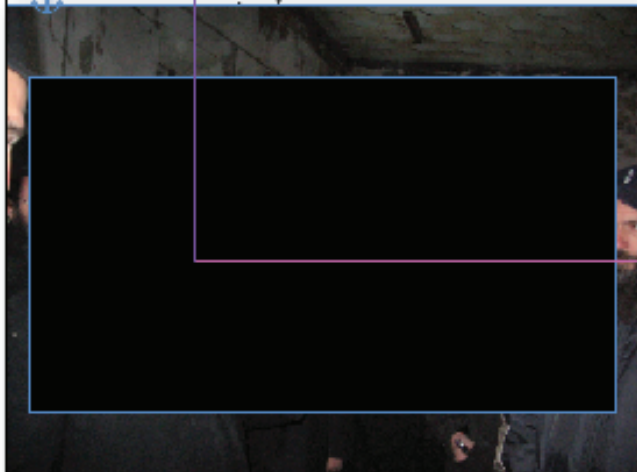

#בהיכל הוולוז'יני - לאן נעלמו קורי העכביש?...

למחרת - היה היום המרטיט בחיי. לאחר שיעור 'תומר דבורה' עם המשגיח ושחרית חרישית באולם הכנסים של מלון 'פאלמה', נסענו בדממה בשבילים הציוריים בואכה וולוז'ין. מסע אל תוככי נשמת התורה.

היום היה קר ובהיר מאד, לפתע פתאום נעצר האוטובוס, ליד בנין בינוני מושלג, שחזיתו נצבעה בבערות בסיד. לא שערי זהב, לא תרועת חצוצרות. אפילו צלם אינו מתגודד ליד השערים. ערל רוסי צעיר, פניו סמוקות מתחת לכובע הפרוה, רץ לפנינו מנוסף בהתלהבות במפתח הבניין, שקיבל מרבי סגור אוריצקי. אני רץ ומחליק אחריו, מבקש מסיבות חתרניות-אישיות להימצא שם לפני שאר חברי המשלחת. הוא פותח את שערי הברזל, ומחשבותיי נושאות אותי לאותו יום קודר, ה' שבט תרנ"ב,

כא
טר
הא
בח
צה